

6. Вдосконалення форм контролю і технічного нагляду за станом інструментів і оснастки і додержання правил їх експлуатації.

7. Подальший розвиток і поліпшення управління допоміжним виробництвом на основі впровадження нових підсистем.

Запропоноване доповнення до облікової політики не суперечить чинному законодавству, а його наявність сприятиме чіткій організації бухгалтерського обліку та контролю за допоміжними виробництвами промислових підприємств.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: наказ Міністерства фінансів України від 31 березня 1999 р. № 87 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dinai.com/Docs/nsbu/standart-1.doc>.
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

УДК 657.471

А.О. ДЕНИСЮК, *магістр з обліку і аудиту,
Луцький національний технічний університет*

РОЛЬ ТА ВИМОГИ ДО ВНУТРІШНЬОЇ ЗВІТНОСТІ

З переходом до ринкової економіки нові вимоги представляються до системи управління, організації виробництва, планування, обліку, контролю і оцінці результатів. Суттєвому реформуванню в Україні піддалася система бухгалтерського обліку.

В сучасній науковій літературі облікового спрямування основна увага приділяється питанням ведення фінансового обліку і складанню зовнішньої фінансової звітності. При цьому залишається без уваги проблема організації внутрішньогосподарської звітності і складання внутрішніх звітів. Причиною може бути те,

що формування внутрішнього обліку і звітності на підприємствах регламентується ними самостійно.

Внутрішня звітність – це сукупність упорядкованих показників і іншої інформації. У ній надається інтерпретація відхилень від цілей, планів і кошторисів, без чого управлінський облік залишається формальним скупченням цифрових даних, непридатних для цілей внутрішнього керування.

Метою внутрішньої звітності є забезпечення управлінського персоналу усіх рівнів необхідною управлінською інформацією. Для вищого рівня управління потрібні найбільш узагальнені показники діяльності підприємства, на нижчих рівнях більш деталізовані. Тому в першу чергу потрібно визначити обсяг, зміст, строки подання інформації для користувачів кожного рівня. Важливо розробити систему показників, які залежать від виконавців, за виконання яких вони несуть безпосередню відповідальність.

Необхідність внутрішньогосподарської звітності обумовлена двома основними причинами:

- необхідність управлінського контролю діяльності керівника виробничого підрозділу;
- необхідність управлінського контролю діяльності підрозділу самими керівниками підрозділу.

Вимоги до формування внутрішньої звітності вироблені наукою та практичним досвідом. Причому мають значення як формальні, так і суттєві вимоги [2, с.76].

Формальними вимогами до внутрішньої звітності є наступні:

- доцільність;
- об'єктивність і точність;
- оперативність;
- стислість;
- порівнянність;
- адресність;
- ефективність[1. с. 387-388].

Наведемо спеціальні вимоги до внутрішньої звітності з короткими поясненнями:

- гнучка, але однакова структура звітної інформації впливає із самої суті внутрішнього керування й управлінського обліку. Інформація зворотного зв'язку та контролю повинна мати достатню внутрішню гнучкість, що забезпечує реагування на змінні цілі та потреби керуючих центрами відповідальності. Разом з тим необхідно забезпечити інформаційну однаковість. Система управлінського обліку та внутрішньої звітності не може перебувати в стадії перманентної зміни. Вона може мінятися тільки дискретно у зв'язку з суттєвими змінами у характері діяльності організації;

- зрозумілість і видимість інформації зводиться до того, що кожна звітна форма повинна містити тільки ту інформацію, що необхідна даному конкретному спеціалістові. Надмірна деталізація звітної інформації, її перевантаженість багатьма малоістотними показниками ускладнює розуміння звітності, веде до використання у керуванні не тієї інформації, що дозволила б знайти вірне рішення;

- оптимальна частота подання звітності є похідною від призначення інформації та можливостей прийняття рішень, тобто від факторів, що визначають використання звітів в управлінні. Одні звіти потрібні частіше, інші рідше. Періодичність подання внутрішньої звітності коливається у значних межах.

За напрямками використання внутрішньогосподарську звітність, на нашу думку, можна розділити на такі види: прогнозну; оперативну; контрольну; оціночну.

Розробити звітність, що дозволяє одержати інформацію для рішення комплексу проблем, не досить просто. Отримати задовільні результати можна тільки спільними зусиллями керівників і бухгалтерів, інших фахівців-економістів, плановиків тощо.

Список використаних джерел

1. Бутинець Ф.Ф. Звітність підприємства: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / за ред. Ф.Ф. Бутинця, Н.А. Остап'юк. – Житомир : ЖДТУ, 2005. – 428 с
2. Бутинець Ф.Ф. Управлінський облік / Ф.Ф. Бутинець. –Житомир, 2007. – 664 с.